

verschijnt driemaandelijks - december 2012/januari 2013 - afgiftekantoor Lier 1

Onderweg met God

Wereldwijde Week van Gebed 2013

WERELDWIJDE WEEK VAN GEBED
13-20 januari - 2013

ONDERWEG MET GOD
Micha 6:8

Christen zijn is geen toestand maar een **reis**. Wie in Jezus gelooft, is in **beweging**. Gods Zoon is zelf op weg gegaan van zijn Eeuwige Vader in de hemel naar ons, op de aarde.

Het thema van de **internationale week van gebed** 2013 is 'Onderweg met God'. Wie deze week meebidt, komt in beweging en brengt dingen in beweging. Gezamenlijk bidden is ook een uiting van eenheid. We leggen daarbij de **nadruk** op wat ons **bindt**, niet op wat ons **onderscheidt**. Samen met elkaar, over de grenzen van kerken, denominaties en tradities heen. Dat is wat de evangelische alliantie - ook wereldwijd - voor ogen heeft. En 'Onderweg met God' betekent ook: **nieuwe wegen inslaan**. Wie het jaar met gebed begint, mag veel verwachten van 2013. Geen start zonder vervolg. Samen bidden is maar een **begin**. De ervaring leert dat veel christenen alles liever houden zoals het is. Naar de wereld in nood toe stappen, vraagt vaak een grote stap. Zijn we bereid om die sprong te wagen? Willen we op weg gaan met God? Het **gemeenschappelijk gebed** kan ons aanzetten om daar te gaan waar de effectieve nood is. Dat kan hulp betekenen aan **gevangenen** of **daklozen**, dat kan een engagement zijn in **onderwijs**, of **politiek**. God wil ieder op een bijzondere wijze gebruiken op de plaats waar hij is ... of juist elders.

Het motto van deze gebedsweek komt van de Europese Evangelische Alliantie. Dit keer valt de gebedsweek later dan gewoonlijk. Op die manier is dit initiatief opgeschoven in de richting van de 'Gebedsweek voor de Eenheid van de Christenen', een ander initiatief dat al sinds jaren in januari plaatsvindt. Ook de basistekst (Micha 6:8) is hetzelfde. Het thema '**Onderweg met God**' vertrekt immers vanuit de tekst in Micha waar Gods volk wordt aangespoord om 'ootmoedig (nederig) met God te wandelen'.

Onderweg met Jezus: het is een boeiende reis !

Alle informatie over de gebedsactiviteiten van de Evangelische Alliantie zijn verkrijgbaar bij het **Gebedsplatform Vlaanderen**, p.a. Ignace DEMAEREL,
A. Detiennestraat 38, 1030 Brussel, 02/2452512;
e-mail gebedsplatform.vlaanderen@scarlet.be
of **Evangelische Alliantie Vlaanderen**,
Boomlaarstraat 12, 2500 LIER
tel./fax: 03/488 04 30, e-mail: info@alliantie.org

OMDAT JEZUS ZICH ONTLEDIGD HEEFT

'Je zult als God zijn', sprak de slang in de Hof van Eden. De twijfel was gezaaid en de mens maakte een keuze: zelf beslissen in plaats van gehoorzaam zijn. **Heersen** in plaats van **dienen**. Het **eigen ik** in plaats van eer aan God. De mens dacht iets te winnen, maar verloor alles. En het ergste van al: wij kunnen **niet op eigen kracht** terug.

Maar we kunnen onze blik op Jezus richten. Hij is de Heer van het heelal, de Koning op de troon. Toch verliet Hij de hemel, liet de pracht en praal achter zich om in alle **eenvoud** op aarde te komen. In plaats van te heersen, werd Hij een **dienstknecht**. Hij koos voor de totale overgave. Was de wereld dankbaar voor Zijn komst? Koning Herodes wil hem vermoorden ... Hij werd **veracht** en **bespot**. Hij had tienduizenden engelen kunnen roepen om Hem te bevrijden, maar Hij liet zich alles afnemen. Aan het kruis werd Hij door iedereen **verlaten**, zelfs door Zijn Vader. Hij zag af van Zijn eigen leven - **en dat voor ons!**

Gebed:

Heer Jezus, wij kunnen nauwelijks bevatten wat U voor ons gedaan hebt. U hebt zich volledig overgegeven, U heeft afgezien van alles wat U toekomt, voor onze redding. U werd arm, opdat wij rijk zouden kunnen worden. Wij aanbidden u.

Dank, verootmoediging en lofprijs:

- Wij danken Jezus Christus, dat Hij de kloof tussen ons en God overbrugd heeft, dat Hij ons **plaats heeft bereid** in het huis van Zijn Vader,
- Wij danken Jezus, dat Hij **arm** is geworden om ons **rijk** te maken,
- Wij verootmoedigen ons omdat onze **overgave** vaak zo **onvolledig** is,
- Wij vragen Hem om ons te **verlossen** van ons zelf, dat wij **vrij** mogen zijn, dat wij Zijn gaven mogen ontvangen en doorgeven,
- Wij aanbidden Jezus. Wij wilden hoogmoedig naar de hemel **opstijgen**, maar verloren alles. Hij ging de weg van de vernedering en **daalde af** naar ons.

Wij bidden:

- dat we in het leven van iedere dag mogen beseffen dat Hij ons **veranderen** wil,
- dat we zullen leven volgens het **doel** van Christus,
- dat we anderen op het geweldige **voortzicht** opmerkzaam maken.

Filippenzen 2:5-11

Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roef beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden.

Lees ook Micha 6:6-8

Hij wilde niet zonder ons in de hemel zijn. Hij bereidde voor ons de **weg** naar het huis van de Vader. Dankzij Hem kunnen wij **thuis** komen.

Laat die gezindheid en die **overgave** een voorbeeld voor ons zijn. Ons **denken** en ons **handelen** moet door Hem gestuurd worden. Zo kunnen we op weg gaan naar een wereld die geestelijk in nood is.

OMDAT HIJ ONS ROEPT

I Sam. 3:8-10

Toen ging Samuel weer terug en ging op zijn slaappleats liggen. Toen kwam de HEERE en bleef daar staan; en Hij riep zoals de andere keren: Samuel, Samuel! En Samuel zei: Spreek, want Uw dienaar luistert.

Lees ook Johannes 10:27

God roept ons voortdurend. Niet alleen wanneer we voor het eerst tot Hem komen, maar ook tijdens de rest van ons leven. Maar het komt er op aan Zijn stem te **herkennen** en Zijn woord te **verstaan**.

Hoe zit het met de stemmen in ons leven? Kunnen we echt de **belangrijke** stemmen onderscheiden van de luide, **overheersende** en opdringerige geluiden van onze tijd? Of zijn de oren van ons hart verstopt, door onze eigen gedachten en voorstellingen. Pas bij de derde keer, en dan nog met de hulp van Eli herkent Samuël de stem van God die hem roept. Hoe **vaak** moet God ons **roepen**? En wie helpt ons om Zijn stem te herkennen?

Vaak spreekt Hij tot ons **via anderen**. Soms nemen we niet de tijd voor een gesprek met vrienden, terwijl juist daardoor God iets tegen ons wil zeggen. Staan we open voor Zijn woorden? Van het **begin** tot het **einde** van de Bijbel zien we dat God roept. En Hij is daar niet mee opgehouden, ook vandaag de dag niet. Hij roept ons op om te **volgen**. Het is aan ons om Zijn stem te **herkennen** en achter Hem aan te gaan.

Wij herkennen onze vrienden vaak direct aan hun stem. Herkennen we **Gods stem** ook?

Gebed:

Vader in de hemel, geef ons opmerkzaamheid als we uw woord lezen, zodat we uw wil herkennen en gehoorzaam Uw wil doen. Laat ons als gemeente de gelegenheden herkennen en gebruiken om anderen over U te vertellen. Laat ons Uw liefde ook heel praktisch laten zien, ook onze woonplaats. Geef ons daarvoor de moed en de kracht.

Dank, verootmoediging en lofprijs:

Maak ons opmerkzaam:

- op de **stem van God** in het leven van alledag. We danken dat Hij nog altijd roept,
- zodat we onze eigen **gedachten** en **wensen** kunnen onderscheiden van hetgeen God van ons vraagt, zodat onze **eigen** verlangens Gods wil niet in de weg staan.
- op de **leiding** van de Heilige Geest: wat Hij ons wil duidelijk maken,
- om de juiste **gelegenheden** te zien om te **getuigen**,
- op de **tekenen** van de **tijd**.

Wij bidden:

- voor de **evangelisten** en **zendelingen** die het goede nieuws verkondigen,
- voor de **evangelisatieacties** die gehouden worden,
- dat God mensen in Zijn dienst **roept**.

OMDAT HIJ ONS LIEFHEEFT

'Wat zou er gebeuren, mocht ik gewoon verder reizen en die man laten liggen?' Misschien heeft de **Samaritaan** zich dat wel afgevraagd toen hij de gewonde langs de weg zag liggen. Maar hij zag dat de man **hulp** nodig had en hij ontfermde zich over de gekwetste man en dat kostte hem **tijd, moeite en geld**.

Als wij onderweg zijn, ontmoeten we regelmatig mensen in een moeilijke situatie. Wat zou er gebeuren als we ons niets aantrekken van de ander? Als we **niet omkijken** naar de mensen die zich veracht, gekwetst, niet aanvaard, niet geliefd voelen?

We moeten bedenken dat Jezus Christus met **goddelijke liefde** naar de mensen onderweg was, om te helpen en te helen. Vaak zag hij in de menigte de eenling die Hem nodig had. En dan bedenken we ook dat Hij **ons roept** om nu in Zijn plaats te gaan. En dat Hij ons die goddelijke **liefde** in ons hart heeft gegeven door de Heilige Geest. Bepaalt die liefde ons handelen? Willen we onze eigen plannen en doelen opgeven? Willen we de **hindernissen** in ons leven **overwinnen**? Dringt Zijn liefde ons om anderen met hoogachting en respect te benaderen?

De Samaritaan en de overvallen man waren elkaars naaste. Wie is **onze naaste** vandaag? Laten we **niet onverschillig** aan de medemens voorbijgaan.

Gebed:

Heer Jezus Christus u zendt mij vandaag. Dank dat u van mij houdt, en mij vervuld hebt met uw goddelijke liefde. Laat mij zien voor wie ik vandaag de naaste kan zijn, zodat ik hem kan benaderen met Uw liefde, tot Uw eer.

Dank, verootmoediging en lofprijs:

- Dank dat de Heer Jezus ons in Zijn liefde voorgaat en ons de wereld in zendt,
- Wij vragen vergeving voor het feit dat we dikwijls de naaste over het hoofd zien en hem aan de kant laten liggen,
- Wij bidden dat we door Gods liefde vandaag onze naaste zullen vinden,
- Wij prijzen Hem, omdat Hij verandert naar geest, ziel en lichaam.

Wij bidden voor:

- de persoonlijke situatie van ieder in onze omgeving,
- de mensen die op hulp en verzorging aangewezen zijn,
- gezinnen en alleengaanden, voor kinderen van wie de ouders scheiden, die benadeeld of misbruikt worden.

Lukas 10:29-37

Maar een Samaritaan die op reis was, kwam in zijn buurt, en toen hij hem zag, was hij met innerlijke ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden en goot er olie en wijn op. Hij tilde hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem. En toen hij de volgende dag wegging, haalde hij twee penningen tevoorschijn, en hij gaf ze aan de waard en zei tegen hem: Zorg voor hem, en wat u verder aan kosten maakt, zal ik u geven als ik terugkom.

Lees ook: Jeremia 31:2-7

OMDAT HIJ BEVRIJDT

Exodus 1:15-22

Bovendien zei de koning van Egypte tegen de vroedvrouwen van de Hebreeuwse vrouwen, van wie de naam van de een Sifra was en de naam van de ander Pua, Hij zei: Als u de Hebreeuwse vrouwen bij het bevallen helpt en u let op de stenen baarstoel, dan moet u, als het een zoon is, hem doden, maar als het een dochter is, mag zij blijven leven. De vroedvrouwen vreesden echter God en deden niet wat de koning van Egypte tot hen gesproken had, maar lieten de jongetjes in leven.
Lees ook: Joh. 4:4-26

De **uittocht** van Israël uit Egypte is een toonbeeld van het 'onderweg zijn met God' geworden. Het rondtrekkende volk is herkenbaar, juist omdat het leven met God niet statisch is. God ziet om naar Zijn volk en bevrijdt het uit het **slavenhuis**. Lange tijd leek het onmogelijk dat de Hebreeën de **onderdrukking** zouden kunnen ontvluchten, maar God bevrijdt hen uiteindelijk toch.

De meeste grote verwezenlijkingen kennen een **klein begin**. Iedere plant of boom die vrucht draagt, begint met een klein zaadje. Deze waarheid zien we als een rode draad door heel de Bijbel.

Bevrijding begint bij het **individue**. Daarom ook richtte Jezus zich midden op de dag tot de Samaritaanse vrouw bij de bron van Jacob. Jezus zelf is de **sleutel** tot de vrijheid (Johannes 8:36). Paulus strijdt in de brief aan de Galaten voor deze vrijheid, die hij zelf in de **ontmoeting** met de opgestane Jezus ervaren heeft. Wij worden bevrijd van het zoeken naar zelfverwezenlijking en zelfverlossing. Hij heeft

ons bevrijd om **elkaar in liefde te dienen** (Galaten 5).

Gebed:

God, onze Vader, U verhoort wie vernederd is, U bevrijdt wie gebonden is. Uw Zoon Jezus gaat met ons mee en toont ons de weg naar de echte vrijheid. Zendt ons Uw Geest; de waarheid maakt ons vrij. Laat ons hetgeen U voor ons gedaan hebt herkennen en op prijs stellen. Laat ons sterk genoeg zijn om alles te overwinnen wat ons gevangen houdt. Geef volharding aan allen die zich in deze wereld inzetten voor de vrijheid. God des levens, leidt ons naar gerechtigheid en vrede.

Dank, verootmoediging en lofprijs:

- Dank voor de **vrijheid** die mogelijk is door Christus en die wij dagelijks mogen ervaren,
- Vergeef ons wanneer we onze blik afwenden van wie **onderdrukt, misbruikt of uitgebuit** wordt,
- Wij danken God voor de kracht die zowel toen als nu **bevrijdt** uit gevangenschap.

Wij bidden voor:

- landen en regio's waar mensen vanwege hun geloof in Jezus Christus **benadeeld** of zelfs **vervolgd** worden,
- mensen die politiek of sociaal **onderdrukt en uitgebuit** worden,
- de mensen in ons eigen land die **slachtoffer** zijn van machtsmisbruik, gedwongen prostitutie, of die op een andere manier onderdrukt worden.
- kinderen die **seksueel** misbruikt zijn en die hopen op een leven in vrijheid.

OMDAT HIJ ONS SAMENBRENGT

Het is maar een klein woordje, maar het is belangrijk: 'in'. En in de bijbeltekst van vandaag speelt het zeker een voorname rol: **in Christus Jezus**. Voor de apostel Paulus was dit heel belangrijk, omdat hij zelf de betekenis ervan ervaren had. Alles wordt anders, alles wordt nieuw door de **kracht** van de **verzoening**, door het **bloed** van Jezus Christus, door de Geest van **heiliging**. Paulus had het op zijn zendingsreizen voortdurend voor ogen: in Jezus Christus. Hij had het zeker niet altijd gemakkelijk, maar: 'in Christus' maakte voor hem het verschil.

Een eigen **huis** zal Paulus niet gehad hebben: zijn 'flexibele levensstijl' liet dat niet toe. Maar zijn echte '**thuis**' was bij God. Gebouwd op de **hoeksteen** Jezus Christus. Die steen staat **stabiel** en **precies** naar twee kanten: Joden en heidenen. Het huis waarvan God de Heer is, is ook gebouwd op een stevig **fundament**. De vader brengt er Zijn kinderen samen. Hij maakt van vijanden en vreemdelingen hechte vrienden. In het huis van God is iedereen van harte welkom!

Gebed:

Heer Jezus Christus, hoeksteen van de gemeente, U bent het die met Uw eeuwige kracht en geweldige liefde alles draagt. U bent het fundament, de rots van het heil. Wij willen op die rots gebouwd zijn, want wat daarop gegrondvest is, blijft voor eeuwig.

Dank, verootmoediging en lofprijs:

- We verootmoedigen ons, omdat we zo vaak alleen op onszelf en onze eigen kerk gericht zijn, We hebben zoveel kansen verspeeld om samen op te trekken, om met elkaar te spreken, om anderen te helpen,
- Neem onze schrik weg om contact te hebben met andere christenen die we kennen - of nog niet kennen,
- Heer, versterk de eenheid in Uw koninkrijk, in onze harten, huizen en kerken,
- U bent God, U brengt mensen samen en U bewerkt de eenheid onder Uw kinderen.

Wij bidden voor:

- de eenheid onder de christenen in onze kerk, in onze woonplaats, in ons gebed,
- de Evangelische Alliantie Vlaanderen, en haar werk om christenen samen te brengen, Voor de werkgroepen en organisaties die actief zijn op het gebied van gebed, maatschappij, jeugd, hulpverlening, ...
- een betere samenwerking van de gemeenten, over de grenzen van denominaties heen.

Efez. 2:13-22,

Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen. Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees tenietgedaan.

Lees ook: Psalm 133

OMDAT HIJ GRENZEN OVERWINT

Ruth is het voorbeeld van een vrouw van **vreemde origine**, die heel sterk gemotiveerd was om zich te **integreren**. 'Want waar u heen gaat, zal ik ook gaan, en waar u overnacht, zal ik overnachten. Uw volk is mijn volk en uw God mijn God' (Ruth 1:16). We zien een jonge Moabitische vrouw die met haar schoonmoeder Naomi, een vrouw uit Bethlehem, op weg is naar Israël. Ze zijn allebei **weduwe**. Maatschappelijk gezien bevinden ze zich in een **benarde positie**. Daarbij, iemand uit Moab - een heiden dus - stond niet in aanzien in Israël.

Als Naomi terug in Bethlehem komt, is ze **verbitterd**. Maar de situatie keert wanneer Ruth de raad van haar schoonmoeder opvolgt en Boaz leert kennen. Er wordt een grens overwonnen. Boaz houdt vast aan wet en gerechtigheid in Israël en wordt de **verlosser**, de 'probleem-oplosser'. God bekommert zich om de buitenlandse: het leven van Ruth neemt een positieve wending. Wie met God **onderweg** is, beleeft **wonderen**. Dat was toen zo, dat is nu zo. Wie volgens de Bijbel leeft, ontdekt dat het woord voor alle mensen is. Hoe **welkom** zijn vreemdelingen in onze kerken? Luisteren we naar de verhalen hoe zij met God onderweg zijn? Staan wij ervoor open ze te helpen?

Gebed:

Hemelse Vader, Uw kinderen wonen in alle landen. U heeft geen vooroordelen, zoals wij die vaak wel hebben. U bent rechtvaardig, en U wilt dat wij als broeders en zusters leven. Wij zijn samen met U onderweg. Dank U dat we samen de verlossing mogen kennen, door Uw Zoon, Jezus Christus. Geef ons liefde en begrip voor anderen in ons land, in Europa en in andere werelddelen.

Dank, verootmoediging en lofprijs:

- Wij danken Jezus Christus voor Zijn **verlossingswerk** aan het kruis, niet alleen voor ons, voor onze kerk, voor ons land, maar **wereldwijd**.
- Wij belijden dat onze gedachten, onze vooroordelen, onze eigen grenzen zo **discriminerend** waren.
- Wij prijzen God vanwege Zijn Woord dat ons laat zien hoe we kunnen samenleven en hoe we de begrenzingen kunnen **overwinnen**.

Wij bidden voor:

- een zegen voor het volk van het Oude Verbond, **Israël**.
- de situatie in het Midden-Oosten, voor het wereldwijde **vluchtelingenprobleem**, voor de organisaties die zich op dat vlak inzetten.

OMDAT HIJ GERECHTIGHEID WIL

God geeft zonder eerst iets van ons te verwachten. God is **trouw** aan Zijn volk en zegent het. Pas daarna verwacht Hij trouw en **vertrouwen** van Zijn volk. Het gaat niet om onze gerechtigheid. De Bijbelse gedachte is dat ieder mens door zijn doen en laten - in recht en gerechtigheid - toont wie God is. In Exodus 22 gaat het over de **vreemdelingen, weduwen, wezen en armen**. Profeten toonden duidelijk dat God vertoornd was, wanneer Zijn geliefde volk niet rechtvaardig handelde, ja zelfs uitgesproken onrechtvaardig te werk ging door anderen de **benadelen** of te onderdrukken.

Door het offer van Jezus aan het kruis is de gerechtigheid van God voor allen zichtbaar geworden. Het **geschenk** van de rechtvaardiging mogen wij in het geloof aanvaarden en doorgeven. De nieuwe levensstijl van de eerste christenen werkte aantrekkelijk: zij stonden in de **gunst** bij het hele volk en de gemeente **groeide** razendsnel. Natuurlijk de volmaakte rechtvaardigheid zullen we hier niet bereiken. Wij wachten daarvoor op de **nieuwe hemel** en de **nieuwe aarde**. Maar het moet een actief wachten zijn: wij moeten die rechtvaardigheid ook laten zien. Jezus helpt ons om rechtvaardig te leven in een onrechtvaardige wereld.

Gebed:

Heer Jezus Christus U hebt totaal onverdiend voor ons geleden. Wij prijzen u daarvoor. Open onze ogen zodat wij de nood van de ander zien. Raak ons hart aan, zodat we ons naar die ander keren. Raak onze handen aan, zodat wij daadwerkelijk gaan helpen. Ontferm U over de grote armoede en onrechtvaardigheid op onze aarde!

Dank, verootmoediging en lofprijs:

- Wij bidden als gemeente en als gelovige om creativiteit om Zijn liefde en gerechtigheid op een goede manier in onze **omgeving** door te geven
- Wij bidden om **kracht** om Gods liefde en gerechtigheid te tonen aan onze naaste, zeker als die lijdt onder hongersnood of armoede.
- Wij loven God omdat Hij ons **eerst heeft liefgehad**.

Wij bidden:

- om **rechtvaardige besluiten** in het parlement, waardoor uitbuiting en oneerlijk streven naar winst wordt beëindigd,
- voor de **strijd** tegen extreme armoede en hongersnood.

Ex. 22:20-24,

U mag een vreemdeling niet uitbuiten en hem niet onderdrukken, want u bent zelf vreemdelingen geweest in het land Egypte. U mag geen enkele weduwe of wees onderdrukken. Als u hen maar enigszins onderdrukt en zij maar enigszins tot Mij om hulp roepen, zal Ik hun roep zeker verhoren. Mijn toorn zal ontbranden en Ik zal u met het zwaard doden en uw vrouwen zullen weduwen en uw kinderen wezen worden.

Lees ook: Hand. 2:44-47

OMDAT HIJ BLIJDSCHAP GEEFT

Nehemia 8:9-12

En Nehemia, de stadhouder, Ezra, de priester en schriftgeleerde, en de Levieten die het volk onderwezen, zeiden tegen heel het volk: Deze dag is heilig voor de HEERE uw God. Rouw dan niet en huil niet. Heel het volk huilde namelijk toen ze de woorden van de wet hoorden.

Verder zei hij tegen hen: Ga, eet lekkernijen en drink zoete dranken. En deel uit aan hen voor wie niets is klaar-gemaakt, want deze dag is heilig voor onze Heere. Wees niet bedroefd, want de vreugde van de HEERE, dat is uw kracht.

Lees ook: Lucas 1:46-55

Het was **zwaar werk**, eigenlijk niet geschikt voor zwakke handen. En toch, bij de herbouw van Jeruzalem stak de **hele bevolking** de handen uit de mouwen. En na 52 dagen stond de muur van Jeruzalem terug overeind: een schitterende prestatie. En dat **ondanks de tegenstand**. De vijanden van Israël verloren de moed toen ze zagen dat dit het werk van God was. En nu verzamelt het volk zich als één man om naar het **wetboek** van Mozes te luisteren. Ezra leest voor en heel het volk looft God. Allen zijn diep geraakt en wenen. Maar de leiders roepen het volk op om niet treurig te zijn. Integendeel, zij mogen zich in de Heer **verheugen**. Nehemia leert ons verschillende lessen. Dat we met God op weg gaan, wil niet zeggen dat we geen problemen zullen hebben. Maar we moeten ons houden aan het Woord van God en daar op **vertrouwen**. En vooral: we moeten **samenwerken** met onze medegelovigen. De **vreugde van God** is onze kracht. Laten we op zoek gaan naar die vreugde.

Gebed:

Heer Jezus Christus, wij danken U dat U ons verlost heeft. Wij willen U loven en eren. Wij willen samen getuigen van Uw grootheid en Uw goedheid. Soms hebben wij Uw vreugde verloren. Help ons die vreugde opnieuw te ontdekken. Wij willen Uw aanwezigheid in ons leven en in onze gemeente vieren. Uw vreugde zal onze kracht zijn!

Dank, verootmoediging en lofprijs:

- Wij danken God voor de **eenheid** die God geeft, en wij belijden dat we die eenheid **onvoldoende** zoeken,
- Wij bidden God dat Hij ons toont welke **nood** wij gezamenlijk kunnen aanpakken,
- Wij bidden voor de verkondigers, dat ze Gods Woord op de juiste manier zullen uitleggen,
- Wij prijzen de Heer, die ons door Zijn sterven en opstanding nieuw leven gegeven heeft.

Wij bidden voor:

- onze kerken, dat ze een plaats mogen zijn waar de **vreugde** van God zichtbaar is,
- een balans tussen **gezin** en **werk, activiteit** en **rust**,
- de maatschappij: welvaart voor alle mensen in plaats van overvloed voor enkelen.

EENHEID ...

Eenheid wil niet zeggen dat we het over alles eens moeten zijn. In Gods Koninkrijk is er ruimte voor **verscheidenheid**. Jezus bidt niet dat al Zijn discipelen volkomen gelijk zullen zijn. Voor ons kan het moeilijk zijn om met veelzijdigheid om te gaan. Wij proberen elkaar te **overtuigen**, te bestrijden of ook te negeren. Zo ontstaat onenigheid. Maar verschillende meningen hoeven **geen bedreiging** te vormen. Ze kunnen een verrijking zijn, of elkaar aanvullen, zolang de kern van de boodschap maar eenduidig is.

De eenheid is gegrond op de éne Heer, door wie God de wereld verlost heeft. **Zijn genade is er voor iedereen in gelijke mate**. Hoe gaan wij met elkaar om? Kunnen wij de ander hoger achten dan onszelf? *'Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt'* (Joh. 13:35).

VADER, MAAK ONS EEN Manifest voor eenheid

“Eenheid”... een vaak gebruikt woord onder christenen! Er wordt regelmatig over **gepreekt** en **gezongen**, en iedereen erkent dat het heel belangrijk is. Maar is het daarom vandaag goed gesteld met de eenheid onder christenen en christelijke kerken? Dat hangt er van af hoe hoog je de lat legt. En bovendien, **wat bedoelen we** eigenlijk wanneer we over eenheid spreken? Waarom is het voor Jezus zó belangrijk dat Hij er op de laatste avond van zijn leven driemaal voor bidt (Joh. 17:11-23)? En waarom ligt er een onbeperkte belofte van gebedsverhoring op éénparig gebed (Matt. 18:19)?

Eenheid is geen **optie**, maar een **gebod**. De strijd rond eenheid speelt zich ook af op vele niveaus: we hebben het nodig om één te zijn met onszelf, met God, met onze huwelijkspartner, in ons gezin, in de lokale gemeente, een leidersteam, in een stad, in het land, en uiteindelijk... met al onze broeders en zusters tot aan de uiteinden der aarde.

Diepe **eenheid** met mensen **beleven** is heerlijk, maar de weg ernaar toe is soms aartsmoeilijk. En toch bestaan er eenvoudige principes, door de Bijbel aangereikt, om hierin te groeien, net zoals een kleine sleutel een grote deur met een “klik” kan openen ... Kortom, zonder Hem is eenheid absoluut onmogelijk, met Hem kan het hemels eenvoudig zijn.

Dit boekje (64 blz) brengt **60 verfrissende gezichtspunten** rond eenheid, samenwerking, verzoening, “koninkrijks”-denken, “stadskerk”, de uitdagingen rond

eenheid maar ook de grote beloften die erop liggen. Eenheid maakt onoverwinnelijk!

Dit boekje is in eerste instantie gericht tot de **leiders** in het Lichaam van Christus, maar zal ook inspirerend zijn voor elke christen die wil groeien in visie.

Om het geheel praktisch te maken zijn er nog vele **tips, gespreksvragen en gebedsonderwerpen** aan toegevoegd.

De schrijver, Ignace Demaerel, zetelde zes jaar in het bestuur van de Evangelische Alliantie Vlaanderen. De tekst werd nagelezen en aangevuld door verschillende vooraanstaande leiders in ons land.

Het boekje is een uitgave van Pray4belgium, in samenwerking met de Evangelische Alliantie Vlaanderen en kost 5,00 euro (plus 1,50 euro verzendkosten)

Bestellen?

Evangelische Alliantie Vlaanderen, Boomlaarstraat 12, 2500 Lier;
e-mail: info@EAVlaanderen.be

www.EAVlaanderen.be